

KOMUNIKAT

STOWARZYSZENIA ABSOLWENTÓW WYŻSZEJ SZKOŁY HANDLOWEJ W POZNANIU

Prezes: Antoni Moskan

Referat propagandy: Stefan Wichrzycki

OD ZARZĄDU

Wznawiając w roku bieżącym wydawanie naszego komunikatu, postanawiamy przede wszystkim przesyłać go Szanownym Koleżankom i Kolegom terminowo raz na miesiąc. Chcemy przez to znowu nawiązać węzły stosunków koleżeńskich, chcemy informować wszystkich o ważniejszych zdarzeniach dotyczących Wyższej Szkoły Handlowej, chcemy wreszcie poznać, na kogo w przyszłej pracy możemy liczyć.

Czekają nas bowiem w niedalekiej przyszłości jeszcze bardzo poważne prace organizacyjne. Na innym miejscu podajemy obecny stan sprawy akademizacji W. S. H. W tym miejscu wspomnimy jedynie, że sprawa ta posuwa się wprawdzie bardzo powoli naprzód, lecz tym nie mniej przybiera realne kształty. Chodzi teraz o wzięcie udziału przez nas w zbliżającej się dyskusji w sprawie uznania naszych dyplomów przez władze W. S. H. po jej akademizacji. W technicznym tego słowa znaczeniu jest to wprawdzie sprawa Zarządu Stowarzyszenia, lecz w szerszym ujęciu jest to sprawa ogółu absolwentów. I tutaj przychodzimy do sedna zagadnienia.

Gdy w czasie przyjęcia delegacji Zarządu przez p. Ministra Świątosławskiego w Poznaniu padło jego zapytanie: „Ilu absolwentów jest ogółem, jakie stanowiska zajmują, jak przedstawia się statystyka za-

trudnienia?“, — Zarząd na pierwsze pytanie odpowiedział liczbą albumu dyplomów, wydanych przez W. S. H., inne zaś pytania pozostały bez wyraźnej odpowiedzi. Nie mieliśmy dość materiału informacyjnego! Zarząd obecny postanowił materiał ten zdobyć chociażby częściowo. Pragniemy więc skończyć z teoretycznym członkostwem wszystkich absolwentów W. S. H. do Koła Absolwentów! Do niniejszego komunikatu dołączamy deklarację, którą po wypełnieniu prosimy przesałać pod naszym adresem.

Za członków Koła będziemy dotąd uważali jedynie tych, którzy przesłała deklarację i zapłacą składki. Z wpisowego rezygnujemy na okres przejściowy! Gdy składka zasadnicza wynosi zł 1,— miesięcznie, to jesteśmy zdecydowani w czasie braku pracy czy trudnego położenia materialnego absolwenta, zgodzić się nawet na składkę obniżoną czy nawet jej zniesienie, byle tylko wszystkich zjednoczyć! Zależy nam bowiem na liczbie stałych członków Stowarzyszenia, z którymi chcemy współpracować dla wspólnego dobra nas wszystkich.

Zwracając się do wszystkich naszych absolwentów z apelem o przystąpienie do Koła i stałą współpracę, wyrażamy nadzieję, że spotkamy się w naszej inicjatywie z zrozumieniem. Jak to zrozumienie będzie wyrażało się cyfrowo przedstawimy w następnym komunikacie.

Sprawa akademizacji W. S. H.

Sprawa akademizacji naszej Uczelni jest niewątpliwie zagadnieniem pierwszorzędnej wagi, wysuwającym się na czoło za interesowań ogółu wychowanków poznańskiej W. S. H. Jest to zupełnie zrozumiałe, gdyż sprawa ta dotyczy bezpośrednio najważniejszych interesów każdego z absolwentów, pragnącego w pełni należnych mu praw, zając odpowiednie stanowisko i pożytecznie pracować na swoim odcinku życia gospodarczego.

Zarząd Stowarzyszenia, doceniając doniosłość tej sprawy, wysuwa ją na czoło zadań swego programu pracy. Przyjmując na

siebie obowiązek poprowadzenia dalszych starań w kierunku ostatecznego uzyskania pełnych uprawnień dla naszej Uczelni oraz dla wszystkich jej dyplomowanych absolwentów, Zarząd zdawał sobie sprawę, iż czeka go trudna i mozolna praca. Nie mniej chętnie jednak podjął ten trud, mając pewność, iż starania jego poprze cała tysięczna rzesza Koleżanek i Kolegów. W periodycznych komunikatach Zarząd będzie informował członków Stowarzyszenia o wszelkich poczynaniach i osiągniętych rezultatach, z drugiej jednak strony prosi usilnie o poparcie moralne i materialne, by starania jego odniosły jak najprędzej pożądany wynik.

Zanim przedstawimy obecny stan sprawy akademizacji, dla przypomnienia podajemy fakty z lat ostatnich. Jak wiadomo, nowa ustawa o szkołach akademickich z roku 1933 nie zaliczyła naszej uczelni, na równi zresztą z W. S. H. Z. we Lwowie i W. S. H. w Krakowie, do szkół akademickich prywatnych. Wówczas to Władze Uczelni i Izby Przemysłowo-Handlowej oraz wszystkie organizacje przy W. S. H. podjęły energiczne starania o przyznanie praw akademickich. Równocześnie wprowadzenie fakultatywnego 4-go roku studiów postawiło naszą Uczelnię na wyższym poziomie, co stało się ważnym atutem w staraniach o akademizację. Po zainteresowaniu akademizacją grupy posłów i senatorów Wielkopolski — sprawa ta wypłynęła oficjalnie w roku 1936 na terenie Sejmu w formie projektu noweli do ustawy o szkołach akademickich. Uchwalenie tego projektu noweli uzależniło Ministerstwo W. R. i O. P. od opinii specjalnej Komisji, powołanej do zbadania poziomu naukowego i materialnych warunków rozwoju wszystkich dotąd nie mających praw akademickich uczelni, m. in. i poznańskiej.

Po wydanej opinii, która w zasadzie była przychylna, Rada Ministrów a następnie Komisja Oświatowa Sejmu uchwaliła projekt noweli. Wreszcie w dniu 9 lutego 1937 r. uchwalił odnośną ustawę Sejm, a w dniu 17 marca Senat. Następnie Dziennik Ustaw z dn. 8 kwietnia 1937 r. ogłosił ustawę według której W. S. H. Z. we Lwowie oraz W. S. H. w Poznaniu i w Krakowie zostały zaliczone do rzędu akademickich szkół prywatnych.

Ogłoszenie powyższej ustawy nie jest jeszcze równoznaczne z rzeczywistym uzyskaniem praw akademickich przez naszą Uczelnię, ponieważ w myśl tejże ustawy dopiero Minister W. R. i O. P. ustali rozpo-

ządzeniem wykonawczym datę zastosowania ustawy do poszczególnych szkół. Rozporządzenie takie ukazało się dotychczas odnośnie do szkoły lwowskiej.

Odnośnie do pozostałych uczelni Ministerstwo W. R. i O. P. postawiło warunki, od spełnienia których zależne jest ostateczne załatwienie sprawy. Do tych warunków należy przede wszystkim utworzenie przez W. S. H. 6 stałych katedr profesorskich, które muszą być zatwierdzone przez Ministerstwo W. R. i O. P. Obecnie istnieją już 4 katedry, dalsze natomiast będą utworzone w najbliższym czasie.

Zarząd Stowarzyszenia po objęciu swych funkcji zwrócił się do p. Ministra W. R. i O. P. o audiencję, zwracając w swej prośbie uwagę na rozgoryczenie absolwentów W. S. H. z powodu zwłoki w nadaniu poznańskiej W. S. H. praw. Audiencja ta nie doszła do skutku, ponieważ w tym samym czasie miała uzyskać audiencję delegacja Kuratorium W. S. H. i Izby Przemysłowo-Handlowej. W połowie listopada ub. r. istotnie powyższa delegacja została przyjęta na dłuższej audiencji, na której przedyskutowano wszystkie warunki, uzależniające akademizację, z których pozostaje do wypełnienia warunek kreowania dwu dalszych katedr, co, jak można się spodziewać, nastąpi w bieżącym roku akademickim, a tym samym starania o prawa akademickie dla naszej Uczelni zostaną uwieńczone pomyślnym rezultatem.

Aczkolwiek sprawa akademizacji naszej Uczelni jest już bliska załatwienia, to jednak praca naszego Stow. nie kończy się na tym, pozostają bowiem jeszcze starania w kierunku uzyskania prawa nadawania tytułów naukowych oraz przyznania dawniejszym absolwentom tych samych praw, jakie otrzyma obecnie studiująca młodzież.

Walne Zebranie

W dniu 23. października 1937 r. odbyło się Walne Zebranie Stowarzyszenia, na którym ustępujący Zarząd zdał sprawozdanie ze swej działalności. Dominującym zagadnieniem dyskusji zebrania była sprawa akademizacji.

Po udzieleniu ustępującym Władzom absolutorium wybrano nowe Władze w następującym składzie:

ZARZĄD: prezes — kol. Antoni Moskau, v-prezes I — kol. Tadeusz Kalkstein, v-prezes II — kol. Józef Bugajski, sekretarz — kol. Jan Mierzwiak, skarbnik — kol. Stanisław Sibilski, ref. propagandy i pośr. pracy — kol. Stefan Wichrzycki, ref. naukowy — kol. Jaromir Węclawski, ref. towarzyski — Stanisław Szkudlarz, ref. koleżanek — kol.

Róża Kiełczewska, członkowie: kol. Brunon Kołodziejcki, Józef Michałak, Roman Dembiński i Seweryn Ochnio.

KOMISJA REWIZYJNA: przewodniczący — kol. Tadeusz Sobaszek, v-przewodniczący — kol. Karol Ogórkowski, członkowie — kol. Marian Starnawski, Czesław Choinka, Telesfor Banaszkiwicz. zastępcy: — kol. Franciszek Żynda i Zofia Kochanowiczówna.

SĄD KOLEŻEŃSKI: przewodniczący — kol. Zygmunt Szymczak, v-przewodniczący — kol. dr. Zygmunt Witkowski, członkowie — kol. Eugeniusz Raabe, Marian Ratowski, Witold Pawlikowski, Wiktor Grzęda i Stefan Przybyła, zastępcy — kol. Wojciech Łukaszewicz i Karol Wilak.

Referat Pośrednictwa Pracy

Mając na względzie liczne rzesze absolwentów naszej Uczelni, pozostających bez pracy, postanowił Zarząd postawić w bieżącym roku, akcję pośrednictwa pracy na właściwej platformie.

W wysiłkach swych nie może być jednak Zarząd odosobniony, bo inaczej praca jego nie wyda potrzebnych korzyści. Tymczasem sprawa przedstawiała się dotychczas tak, że akcja nasza spotykała się z poparciem czynników zewnętrznych — absolwenci natomiast nie wykazywali w tym kierunku zainteresowania. Na skutek takiego nastawienia absolwentów zdarzały się wypadki, że Zarząd, dysponując niejednokrotnie wolnymi posadami — niemógł znaleźć zupełnie wśród absolwentów odpowiednich reflektantów, względnie też, brak poparcia ze strony absolwentów, zajmujących wyższe stanowiska w instytucji, dysponującej wolnymi miejscami, przyczyniał się do tego, że wnioski naszych członków zostały załatwione negatywnie.

Zrozumiałym jest, że taki stan rzeczy istnieć nadal nie może. Żaden członek naszego Stowarzyszenia nie powinien pozostawać bez pracy. Wysiłki jednak Zarządu, nawet, gdyby były jaknajintensywniejsze, nie odniosą właściwych skutków, o ile nie spotkają się z współpracą ogółu absolwentów.

Z tych też względów apelujemy do tych Szan. Kolegów i Koleżanek, którzy posiadają posady, by o każdym wolnym miejscu — informowali Zarząd, który z kolei będzie skierowywał tamże członków, pozostających bez pracy.

Prosimy więc w każdym poszczególnym wypadku przesłać możliwie odwrotnie następujące dane:

1. nazwa i adres instytucji
2. ilość wolnych miejsc
3. data objęcia wolnych miejsc
4. rodzaj pracy
5. wynagrodzenie
6. oraz wszelkie inne dane, mogące ułatwić ubieganie się o posady naszym członkom.

Jeśli chodzi o członków pozostających bez pracy — prosimy, aby nadesłali nam następujące dane:

1. imię i nazwisko
2. data urodzenia
3. aktualny adres
4. dotychczasowa praca
5. oraz te wszystkie dane, któreby mogły zorientować Zarząd co do właściwego skierowania członków w staraniach o posady.

Wszyscy Członkowie, którzy zgłoszą się piśmiennie do Referatu Pośrednictwa Pracy naszego Stowarzyszenia — będą odwrotnie (w miarę wakansów) informowani o wolnych stanowiskach, warunkach przyjęcia, wynagrodzeniu itp.

Z uwagi na to, że sprawy winny być niejednokrotnie przez Zarząd załatwiane odwrotnie a nawet odrębnie, prosimy wszelką korespondencję, dotyczącą pośrednictwa pracy, adresować następująco:

Stowarzyszenie Absolwentów W. S. H.
w Poznaniu

na ręce Kol. Stefana Wicherzyckiego
Poznań, św. Czesława 16a — 12.

Praktyki i posady znajdują ci członkowie, którzy posiadają znajomość języka angielskiego w słowie i w piśmie. Gdzie — wskaże Zarząd Stowarzyszenia.

Kolegów, pracujących na Kresach wschodnich, prosimy o nadsyłanie do nas wszelkich informacji i uwag dot. tamtejszego rynku pra-

cy, możliwości zdobywania przez naszych członków posad, warunków zakładania samodzielnych jednostek gospodarczych i t.p. Dane, mogące zainteresować ogół absolwentów — chętnie będziemy umieszczać w naszych komunikatach.

Sprawy skarbnika

a) *Członkowie zamiejscowi*: Z przykrością stwierdzić musimy bardzo nikły wpływ składek od naszych członków zamiejscowych. Prosimy usilnie o pamięć, gdyż sprawne funkcjonowanie naszych agend zależne jest od stanu finansów. Podajemy nasze konto w PKO „Stowarzyszenie Absolwentów Wyższej Szkoły Handl. w Poznaniu, konto nr. 213859“. Jako materiał dla prowadzonej listy kontrolnej składek prosimy na odcinku „Dowód wpłaty“ podać wyjaśnienie, za które miesiące składkę przekazano.

b) *Miejscowi Mężowie zaufania*: Okólnikiem skarbnika nr. 1 z dnia 29. 11. 37. podaliśmy m. in., że inkasujący będzie każdorazowo zabierał bloczek. Ze względów natury technicznej odstepujemy od tego. Inkasujący będzie kwitował Mężom zaufania odbiór składek, a bloczki pozostają na miejscu.

Zwracamy się ponownie z gorącą prośbą do P. T. Mężów zaufania o sporządzanie przejrzystych zestawień — vide okólnik skarbnika nr. 1, gdyż niedokładne zestawienia uniemożliwiają skarbnikowi jakąkolwiek kontrolę, odnośnie wpłaconych składek. Dotąd skarbnik zestawień albo w ogóle nie otrzymuje, wzgl. otrzymuje je w pewnych wypadkach w takiej formie, że nie przedstawiają one żadnego materiału orientacyjnego. Dla porządku prosimy zestawienia podpisywać i podawać instytucje.

Również do P. T. Mężów zaufania zwracamy się z gorącym apelem o intensywne przeprowadzanie inkasa składek.

Ogólnie do wszystkich Koleżanek i Kolegów skierowujemy prośbę, by zechcieli wpłacać zadeklarowane składki od razu za dłuższy okres czasu. Uprości to księgowanie i zaoszczędzi nam kosztów manipulacyjnych, szczególnie jeżeli chodzi o członków zamiejscowych.

Karnawał

Szan. Kol. Kol. komunikujemy, że tradycyjnym zwyczajem urządza Zarząd Stowarzyszenia po „Balu Seledynowym“ — wieczór towarzyski z tańcami — w ostatnią niedzielę karnawału tj. 27 lutego br. o godz. 20-ej w sali malinowej (gmach W. S. H.).

Po za tym Zarząd Stowarzyszenia celem informowania Kol. Kol. o poczynaniach swoich, urządza spotkania w każdy pierwszy czwartek miesiąca o godz. 20-ej w restauracji Continental, co winno się spotkać z uznaniem jak i żywym współudziałem Kol. Kol.

Pierwsze spotkanie odbędzie się w Continentalu dnia 3 lutego br. o godz. 20-ej.

Od Redakcji

Komunikaty nasze, które zamierzamy wydawać periodycznie co miesiąc, wysyłać będziemy do wszystkich absolwentów, których adresy są nam znane.

Z tych względów prosimy o nadsyłanie nam przez Kol. Kol. adresów tych Kolegów, którzy naszych komunikatów otrzymywać nie będą — gdyż staraniem redakcji jest, by komunikaty dotarły do wszystkich absolwentów naszej Uczelni.

Zwracamy jednak uwagę, że począwszy od numeru kwietniowego — komunikaty wysyłać będzie redakcja *tylko członkom Stowarzyszenia*.

Wieloletni Kalendarz Pracy

Wieloletni kalendarz pracy jest to plan, który określa zadania i kierunki działalności na dłuższy okres czasu. Jest on podstawą dla wypracowania planów rocznych i kwartalnych. Wskazuje on cele, które należy osiągnąć, oraz środki, które należy zastosować, aby je osiągnąć. Kalendarz pracy jest ważnym narzędziem do zarządzania przedsiębiorstwem i do osiągnięcia sukcesu. Dzięki niemu można uniknąć chaosu i nieporządku, a także lepiej wykorzystać zasoby i siły ludzkie. Wskazuje on również na zagrożenia i trudności, które mogą wystąpić, i pozwala na ich zapobieganie. Kalendarz pracy jest więc nieodzownym elementem skutecznego zarządzania.

Wieloletni kalendarz pracy jest to plan, który określa zadania i kierunki działalności na dłuższy okres czasu. Jest on podstawą dla wypracowania planów rocznych i kwartalnych. Wskazuje on cele, które należy osiągnąć, oraz środki, które należy zastosować, aby je osiągnąć. Kalendarz pracy jest ważnym narzędziem do zarządzania przedsiębiorstwem i do osiągnięcia sukcesu. Dzięki niemu można uniknąć chaosu i nieporządku, a także lepiej wykorzystać zasoby i siły ludzkie. Wskazuje on również na zagrożenia i trudności, które mogą wystąpić, i pozwala na ich zapobieganie. Kalendarz pracy jest więc nieodzownym elementem skutecznego zarządzania.

Wieloletni Kalendarz Pracy

Wieloletni kalendarz pracy jest to plan, który określa zadania i kierunki działalności na dłuższy okres czasu. Jest on podstawą dla wypracowania planów rocznych i kwartalnych. Wskazuje on cele, które należy osiągnąć, oraz środki, które należy zastosować, aby je osiągnąć. Kalendarz pracy jest ważnym narzędziem do zarządzania przedsiębiorstwem i do osiągnięcia sukcesu. Dzięki niemu można uniknąć chaosu i nieporządku, a także lepiej wykorzystać zasoby i siły ludzkie. Wskazuje on również na zagrożenia i trudności, które mogą wystąpić, i pozwala na ich zapobieganie. Kalendarz pracy jest więc nieodzownym elementem skutecznego zarządzania.

Wieloletni kalendarz pracy jest to plan, który określa zadania i kierunki działalności na dłuższy okres czasu. Jest on podstawą dla wypracowania planów rocznych i kwartalnych. Wskazuje on cele, które należy osiągnąć, oraz środki, które należy zastosować, aby je osiągnąć. Kalendarz pracy jest ważnym narzędziem do zarządzania przedsiębiorstwem i do osiągnięcia sukcesu. Dzięki niemu można uniknąć chaosu i nieporządku, a także lepiej wykorzystać zasoby i siły ludzkie. Wskazuje on również na zagrożenia i trudności, które mogą wystąpić, i pozwala na ich zapobieganie. Kalendarz pracy jest więc nieodzownym elementem skutecznego zarządzania.

Wieloletni Kalendarz Pracy

Wieloletni kalendarz pracy jest to plan, który określa zadania i kierunki działalności na dłuższy okres czasu. Jest on podstawą dla wypracowania planów rocznych i kwartalnych. Wskazuje on cele, które należy osiągnąć, oraz środki, które należy zastosować, aby je osiągnąć. Kalendarz pracy jest ważnym narzędziem do zarządzania przedsiębiorstwem i do osiągnięcia sukcesu. Dzięki niemu można uniknąć chaosu i nieporządku, a także lepiej wykorzystać zasoby i siły ludzkie. Wskazuje on również na zagrożenia i trudności, które mogą wystąpić, i pozwala na ich zapobieganie. Kalendarz pracy jest więc nieodzownym elementem skutecznego zarządzania.

Wieloletni Kalendarz Pracy

Wieloletni kalendarz pracy jest to plan, który określa zadania i kierunki działalności na dłuższy okres czasu. Jest on podstawą dla wypracowania planów rocznych i kwartalnych. Wskazuje on cele, które należy osiągnąć, oraz środki, które należy zastosować, aby je osiągnąć. Kalendarz pracy jest ważnym narzędziem do zarządzania przedsiębiorstwem i do osiągnięcia sukcesu. Dzięki niemu można uniknąć chaosu i nieporządku, a także lepiej wykorzystać zasoby i siły ludzkie. Wskazuje on również na zagrożenia i trudności, które mogą wystąpić, i pozwala na ich zapobieganie. Kalendarz pracy jest więc nieodzownym elementem skutecznego zarządzania.

ADRES REDAKCJI: Stowarzyszenie Absolwentów Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu, Wały Zygmunta Starego 1/2.

Drukarnia „Dziennika Poznańskiego“, ul. Pocztowa 3, tel. 33-90